

Făurirea României moderne-de Beatrice Racovițeanu

Încă din timpul anului 1848 s-a afirmat din plin dorința de unire a românilor într-un stat național. Dorința a fost cultivată intens mai ales de elitele de intelectuali, elite instruite și active alcătuite din oameni bine pregătiți, învățați și inimoși. Ei au fost cei care au explicat poporului cum unitatea românească de limbă, de credință, de origine, de obiceiuri trebuia să ducă în chip firesc la statul unitar, la scutul politic la care avea dreptul orice popor. Unor nume precum Nicolae Bălcescu, C.A. Rosetti, Dumitru Brătianu, Moș Ion Roată, Vasile Alecsandri etc le rămânem veșnic recunoscători pentru tot efortul depus în atingerea unui scop măreț, acela de a unifica două țări surori, separate de interesele unor conducători speriați că așa numita “Unire”, prin schimbările organizatorice și democratice pe care avea să le aducă, le-ar fi pus în pericol funcțiile de conducere, averile, privilegiile.

Entuziasmul popular a fost deosebit, venit din inimă și meritat. Până și ministrul de externe al Franței admira voința de unire a românilor, iar Kossuth Lajos, fostul conducător al revoluției ungare, scria că “Un astfel de spirit este necesar ca un popor să-și întemeieze o patrie sau, dacă a pierdut-o, să și-o recâștige.” După cum spuneam mai sus, elitele au avut un rol important în geneza națiunilor moderne și în formarea statelor naționale, dar contribuția comunităților umane, a marilor mase, a grupurilor conștiente devine esențială.

Din punctul meu de vedere, acest grozav eveniment care a pornit mișcarea de modernizare a României, a avut la bază 3 mari principii și anume: VIZIUNE, CURAJ și RESPONSABILITATE. Toate principiile enunțate funcționează în mod sinergic. Nu putem vorbi despre viziune fără unitate și responsabilitate. Metaforic vorbind, viziunea este vântul care bate puternic în pânzele unității de pe catargele responsabilității, oferind corabiei poporului un sens și o direcție pentru a ajunge la destinația numită: stat independent unitar.

Viziunea intelectualilor de a înfăptui un stat nou, tânăr și prosper a reprezentat un pilon esențial în procesul dezvoltării și modernizării României. Fără viziune, omul nu are pentru ce să aspire, prin urmare nu știe pentru ce trebuie să muncească. Liderul e cel care anunță ideea, pe când masele de oameni sunt cele care o înfăptuiesc în adevăratul sens al cuvântului. Trebuie menționat că principiul de atunci, rezonază cu fiecare epocă a istoriei. Viziunea, schimbă modul de abordare, aduce cu sine noi principii, construiește noi mentalități, are rolul de a îmbunătăți vechiul sistem. Să luăm cel mai evident exemplu: un antreprenor.

Antreprenorul este omul cu viziune, care pune sângele în mișcare. Antreprenorul vine cu ideea și se asigură că muncitorii reușesc să o cuantifice.

Aici intervine cel de-al doilea principiu și anume **responsabilitatea**. Oamenii influenți, oamenii de succes ale tuturor vremurilor, cară în spate un sac plin de responsabilitate-care are menirea de a ține inițiatorul conectat cu tot ceea ce se întâmplă, angrenat realmente în noua lume pe care urmează să o creeze. O vorbă mare spune: “Multă putere înseamnă și multă responsabilitate”. Eu susțin că există o variantă mai bună:”Multă responsabilitate înseamnă și multă putere”. Cu cât alegem să acceptăm mai multă responsabilitate în viața noastră, cu atât mai multă putere vom avea asupra vieților noastre. Gestul de unire de la 1859 a fost o mare acțiune de voință românească. Liderii români-revoluționari de la 1848-și-au asumat responsabilitatea de a-și susține ideile în fața puterilor străine. Ei au format lobby-uri româneși în Anglia, Prusia, dar mai ales în Franța.

Astfel, ușor ușor ajungem la cel de-al treilea principiu care a oferit oamenilor impulsul de a merge mai departe. Da, ati ghicit, este vorba de **curaj**, fără de care nimic nu ar fi fost și nu este posibil. Printre membri de comitete democratice se numărau Rosetti, Brătianu, Bălcescu alături de figuri marcante, ca Giuseppe Mazzini. Ei gândeau la o soartă mai bună a tuturor națiunilor europene. Știau că o nouă revoluție nu era posibilă, dar își dădeau seama că se pot înlăptui obiectivele specifice fiecărei națiuni. Treptat-treptat acțiunea românească s-a concentrat la Paris, iar datorită curajului prestat în timpul întâlnirilor diplomatice dintre “ai nostri” și “ai lor”, am obținut susținerea lui Napoleon al III-lea, rege al Franței.

În altă ordine de idei, îmi este cu neputință să nu mai precizez măcar o valoare care i-a motivat pe oameni să înlăptuiască unirea. Trebuie amintită importanța **perseverenței** de care au dat dovadă românii. Conducătorii noștri știau că Unirea nu se putea face dintr-odată, ea trebuia făcută pe rând, în etape. Zis și făcut. Fără efort constant, nu există rezultate. Dacă de exemplu un elev nu muncește constant, nu poate avea performanță. Dacă un antreprenor nu se implică zilnic în lumea afacerilor pe care o conduce, nu poate avea profit consistent.

Unul din visurile mele este să devin antreprenor. Să revoluționez lumea cu o idee nemaîntălnită, să aduc mult bine comunității din care fac parte și mai ales să continui să inspîr așa cum au făcut personalitățile române ale veacului al XIX-lea.

În prezent fac parte din echipa de robotică, Brickbot, a Colegiului Național Unirea. Viziunea mea este să transform orașul Focșani într-un oraș inteligent, cu sisteme autonome care vor ușura semnificativ viețile oamenilor, să formez o comunitate bine informată, cu spirit

de echipă, să implementez tehnologii de ultimă generație în toate domeniile de activitate și să demonstrez că și aici se poate. Viziunea o am. Responsabilitatea începe să se facă simțită pe zi ce trece. Curajul îl am implementat de la mama natură, iar ambiția de a lucra în continuare la visul meu nu încetează să existe.

Mai devreme am precizat că fac parte din echipa de robotică a liceului. Principiile enunțate mai sus sunt cele pe care le aplicăm constant pentru a ne atinge obiectivele. Acum creem roboți, mâine vom schimba societăți. Spiritul de echipă este o necesitate când vine vorba de “lucruri mărețe”. Așa cum poporul român a dat dovadă de unitate mai ales în timpul adunărilor ad-hoc, așa și noi, niște simpli elevi pasionați de un domeniu comun ne clădim o șansă la mai bine, săvârșind acte de solidaritate.

Cred cu tărie că noi, tinerii de astăzi nu trebuie să uităm adevăratele modele inspiraționale, care nu sunt neapărat ce ne oferă în prezent mass-media. NU! Adevăratele modele de urmat sunt elitele de intelectuali ce au făcut posibilă unirea. Adevăratele modele sunt oamenii care se fac auziți în mulțime, oameni modești cu o inimă curajoasă, precum Moș Ion Roată. Moș Ion Roată făcea parte din rândul clăcașilor(țărani supuși), și cu toate acestea, cărțile de istorie amintesc faptele săvârșite de dânsul.

Istoria trebuie discutată, înțeleasă. Trebuie să culegem ce e mai bun și să reușim să implementăm în viața de zi cu zi valorile de succes care ne pot șlefui caractere puternice.

Mă las ghidată de principiile unor români demni de cinste și aleg să învăț că fără spirit de echipă, nu există viitor. Românii de atunci au demonstrat-o. E rândul nostru!

În încheiere voi lăsa vorbele unui mare om politic român să sintetizeze ceea ce numim Unire.

“Unirea este actul energetic al întregii națiuni române.

Unirea Națiunea a făcut-o!” -Mihail Kogălniceanu

Beatrice Racovițeanu